

at et lignende Forslag er blevet fremsat i det andet Thing, men er ikke blevet modtaget af Ministeren, som har yttret, at han ikke ønskede, at en saadan Afgjørelsesmaade blev overladt til ham. Det er jo ganske vist, at det ved dette Spørgsmaal kommer meget an paa, hvorledes man forstaaer den øvrige Paragraphs Indhold, hvorledes man opfatter, at de Taxationer, som dert ere omtalte, ville blive at foretage; derpaa vil det jo væsentligt beroe, om man kan stemme for det Forslag, som Majoriteten i Udvalget har stillet, eller man skal stemme derimod. Jeg skal dog allerede nu bemærke, at jeg ikke anseer Spørgsmaalet for at være af nogen særdeles Vigtighed. Hvad Resultat der saa udfommer, tror jeg ikke, at den Myndighed, som lægges i Ministeriets Haand, er af saa stor Betydning, at man skulde have nogen særdeles Betænkelighed derved. Men saaledes som jeg opfatter § 2 og de dert foreskrevne Taxationer, gjør jeg mig et andet Begreb om, hvad en Gaard skal taxeres til i Handel og Wandel, end hvad derom af min ærede Sidemand (M. P. Bruun) er forklaret. Der gives jo mange forskellige Slags Taxationer og mange forskellige Slags Handeler, men det, som man fornuftigvis maa forudsætte her skal foretages og udføres, er en Taxation efter forstandige og fornuftige Handeler. De Mand, som udnævnes til Taxatorer efter dette Lovforslag, spørge ikke om, hvad en fornuende Mand har givet for en Rabogaard, fordi han vilde boe der i Egnen, eller hvad en ufornuende Mand har givet, som Intet har

at tabe; men de ville undersøge, hvad en saadan Gaard under almindelige Forhold kan indbringe. De lægge ikke engang til Grund for en saadan Beregning, antager jeg, de nuværende Kornpriser, men saadanne Kornpriser, som man antager kunne opnaaes under forskellige Coniuncturer, og naar de saaledes have taxeret Eiendommen, skjønner jeg ikke rettere, end at det er de Summer, som Stifelserne maae kunne fordrø, og de Summer, som Brugerne tør give og kunne give, og endda være holdne ved Eiendommen. Skulde et saadant Correctiv, som her er foreslaaet til Slutningen af Paragraphen, blive vedtaget, saa forekommer det mig ogsaa, at Stillingen for Taxationsmændene, hvilken kan blive vanskeligt nok endda, gjøres endmere usikker. Det er klart, at naar ikke den endelige Afgjørelse ligger hos Taxatorerne, er Ansvarret for dem mindre; de kunne sige til sig selv: Vi gjøre vort Bedste, men Sagen finder ikke sin endelige Afgjørelse hos os, og, skulde vi taxere for høit, kan det jo rettes i Ministeriet. Det er den ene Side, hvorigennem Usikkerhed kan fremkomme, men den kan ogsaa fremkomme fra flere andre Sider, og derfor mener jeg, at hvis et Correctiv skal finde Sted, maatte det være ved en Tilføining til den Vedtægt eller Instruction, som Taxatorerne erholde, for at lade den hele Myndighed, som behøves for at taxere Gaardene til deres virkelige Værdi, blive nedlagt i Taxatorernes Hænder, hellere end at bringe Usikkerhed tilveie, som jeg tror vil virke skadeligt for det Hele.